

της για να κάνει νότες και διαβήματα στην Ἀθήνα.

Γ') Σάν πήγε στα Δωδεκάνησα, άφισε τούς κατημένους τούς νησιώτες, πού δέν εΐτανε τόσο πονηροί για να νοιώσουν την κουτοπονηριά της Ἰταλίας, να γιορτάσουν την άπελευτέρωσή τους, κ' οί Ἰταλικές έφημερίδες μάς βεβαίωσαν πώς ή Ἰταλία με πολλή της εύχαρίστηση θά κήρυχνε την Ένωσή, άν δέν εΐτανε βέβαιη πώς θά την έμπόδιζε ή Εύρώπη. Και τώρα ; Τάχα ή Εύρώπη την έμπόδισε στο Λοντινο ν' άφίση τή Ρόδο και την Ἀστυπάλαια;

Δ') Στην Ἰππειρο, θέλει να μάς δώση, να νοιώσουμε πώς εΐτι κάνει τó κάνει για χάρη της Αύστρίας. "Οποιοσ διαβάξει Ἰταλικές έφημερίδες βλέπει πώς όλες οί άντιελληνικές εΐδησες έρχονται από τή Βιέννα ή πώς είναι άντιγραμμένες από τὰ Βιεννέζικα φύλλα. Οί Ἰταλικές πολύ σπάνια αναλαμβάνουνε οί ίδιες την εϋτύνη για τίς συκοφαντίες και τίς ψευτιές τους. "Οποιοσ όμως διαβάξει και τίς Αύστριακές έφημερίδες, βλέπει πώς οί Ἰταλικές δημοσιεύουν μονάχα άποσπάσματα από εΐδησες Αύστριακές, πού κι αυτά δέν άποδίνουν την έννοια τών Αύστριακών φύλλων. Γιατί ή Αύστρία βρίσκεται μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης, άπότου έκλεισε μιá συνθήκη με την άγαπητή της σύμμαχο, για να μη γίνεται τίποτα στην Ἀλβανία άν δέν είναι κι από τίς δυό συμφωνημένο. Η Αύστρία στο ζήτημα τών νοτίων συνόρων της Ἀλβανίας βρίσκεται στο δίλημμα, ή ν' άφίση την Ἰταλία να έγκαταστήση την άποκλειστική έπιρροή της στα περίχωρα της Αδώννας, πράμα πού ίσοδυναμεί με Αύστροϊταλικό πόλεμο, ή να τρέξη πίσω από την Ἰταλία, σε όλα της τὰ διαβήματα και να'χάση τή λίγη συμπάθεια, πού έχει ακόμα στην Ελλάδα. Για τούτο ο τόνος όλων τών άρθρων τών Βιεννέζικων φύλλων περιορίζεται σε τούτο : εΐτι προσκαλοϋν την Ελλάδα να έχη την καλοσύνη, να παραμελήση τó συμφέρο της, για να μη βρεθῆ ή Αύστρία μπλεμένη με την Ἰταλία. Δηλαδή στο ζήτημα τούτο ή Αύστρία έχει την ίδια θέση, πού είχε ή Ελλάδα με τή σύμμαχό της Βουλγαρία στο Θρακικό ζήτημα, πρι γίνῃ ο τελευταίος πόλεμος. Γιατί κ' ή Ελλάδα είχε να διαλέξη άναμεταξύ σε δυό κακά, ή να βοηθήση τή σύμμαχό της να φτάση στην Πόλη και στα Δαρδανέλλια ή ν' άφίση τούς αδερφούς της στη Θράκη, αλύτρωτους. Σε τέτοια περίσταση, περίφημα ταιριάζει ή Ἰταλική παροιμία :

Dai amici mi guardi Dio

Che dai nemici mi guardi io!

Δηλαδή :

Άπό τούς φίλους να με φυλάξῃ ο Θεός

Τι από τούς έχτρός φυλάγομαι μονάχος !

Τάχα να είναι σύμπτωση πού ή τέτοια παροιμία είναι Ἰταλική :

Εδω και λίγον καιρό τó «Corriere della sera» έγραφε μερικά λαμπρά άρθρα για τó ζήτημα τών «Ἰταλόφωνων Αύστριακών και τών δικαιωμάτων τών ξενόγλωσσων μειονοτήτων.» Αέν ξέρω άν τὰ διάβασαν οί κ. κ. Ἀμέλις και Σια. Ἀλλά κι άν τὰ διάβασαν, τó ίδιο κάνει. Η μέθη τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ τούς έχει τυφλώσει σε τέτοιο βαθμό πού δε βλέπουνε τίποτ' άλλο από την άκράτητη έχταση τοῦ «Νεορωμαϊκοῦ» Κράτους, και δέν τούς νοιάζει να χαρακτηρίζουν ως ούτοπίες κι άδυναμίες αίσθηματιών τὰ φιλελεύτερα εθνικά ἰδανικά, τὰ ιερά θεμέλια της Ἰταλίας. Καλὸ θά εΐτανε να ρωτήση κανείς τούς Φρατέλλους, άν θά γινότανε ή ένωση της Λομπαρδίας δίχως τή βοήθεια της Γαλλίας, της Σικελίας δίχως της Ἀγγλίας, της Βενετίας δίχως της Γερμανίας και της Αιβύης δίχως τή βοήθεια τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου. (Αυτό δέν πρέπει να κατοφανῆ στην κ. Ἀμέλις και τó πάρη προσωπικό. Ξέρουμε πώς αὐτὸς έδρασε στην αρχή με τή λογική και είχε ὑποσχεθῆ αὐτονομία και ένωση στα Δωδεκάνησα. Μά ὕστερα πήρε άλλες διαταγές να εκτελήση. Ἐμεῖς μονάχα τó σύστημα κατακρινουμε.)

Βιέννη

ΠΑΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΑΙΑΣ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ. **Βιέννη στις 7 τοῦ Νοέβρη 1913.** Τι θράμβο πιά την έπαθαν οί Φρατέλλοι στη Ρόδο ! Μετὰ 18 μήνες **έλευτερωτική** δουλιά, πού ξεπάστρεψαν τó νησί από Ἑλληνες πατριώτες κι από άλλα **κακοποιά** στοιχεία, να βρεθούν άκόμα δημογέροντες να ζητήσουν την ένωση με την Ελλάδα, αντί να παρακαλέσουν την Ἰταλία να τούς προσαρτήσῃ ! Ἄν τó μυριζότανε αὐτὸ ο κακόμοιρος, ο Δούκας τών Ἀβρούτζων δε θά πήγαινε με τόσο ένθουσιασμό. Καλά πού ο Ἀμέλις δέν είναι πιά στη Ρόδο. Ποιός ξέρει ἴσως θάβγαζε και τó Δούκα ως «ὑπουλο φιλέλληνα !»

Η. Γ.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400—450 σελίδες)

Συντροπή φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνσις : «Grammata» Β. R. 1146. Alexandri(Egyptee